

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium de siti Christi, deque felle & aceto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

E X E R C I T I U M
De Siti CHRISTI, deque felle & aceto.

I.

Quidnam est hoc, Salvator mi, & unice Curator infirmitatum mearum, ut nihil supersit, quod non patiaris pro me? Define monstrare hanc extremam inopiam. Itane refocillatio, quam quæris, est, implere quod de te prædictum est, fore, ut in siti tua te potent aceto! Amor tuus, ô bone JESU! hoc tibi revocat in memoriam: ille creat hanc sitim, ille provocat ad manifestandam eandem, ut occasionem det crudelibus illis te vexandi hoc potu inhumano. Ardet semper in te, ô DEUS amoris, hic ignis, & ne sit otiosus, materiam quærit, ut accendatur, & faciat opera sua consueta. O Jesu, bonum & gloria animæ meæ! bene sciebas, cur id faceres, & quàm ego malè tibi soluturus essem, dum vivo tam negligens amoris & servitii tui, tam incurius beneplaciti tui in omnibus rebus, tam procul à tua voluntate, tam pertæsus eorum, quæ me docuisti, ut ea non agam, nisi invitus & coactus! neque tot monitionibus & stimulis evigilem, neque omni amore, quem exhibes mihi, cum fervore illa aggrediar, eademque levi de causa omittam: interim tam sedulus ad mea commoda, & meos appetitus, ut nunquam obliviscar eorum, quæ cupiunt Caro & Mundus. Ego totus in perdendo me ipso, tu totus in me salvando, totus in meo servitio; & ego malo pessum ire, quàm duci tuo amore. O miseriam detestabilem! O dura vincula hujus hominis terreni! quando, mi Domine & Salvator animæ meæ, disrumpes hos funes amoris propii, ac tui amore captum me trahes ad te? veniat, veniat, ô mi dulcissime Jesu! veniat hæc hora beata!

II. O Satietas omnium esurientium! ô perfecta satisfactio omnium desideriorum animæ meæ! non erat ibi aliud, quo restingueres tuam sitim, quàm acetum, quo lacerentur viscera tui corporis adeò debilitati hac ultima hora? Videntur Angeli, qui in deserto esurienti ministraverunt, te non amplius nôsse, quòd te hac ultima hora sinant in maxima siti aceto potari. Adeòne pauper esse voluisti, ut etiam scypho aquæ careres Domi-

mus omnium rerum? Sicine Mundus te tractat, Agnelle mitissime, ut neget tibi rem tantillam, quæ nec brutis negatur, cum à te, quidquid habet boni, acceperit? Benedicant & glorificent te omnes creaturæ tuæ, & omnia opera amoris tui. Jam, Domine mi, se mundus ulciscitur, cujus res modicè gustabas, cujus delicias horrebas velut amaras; spernebas, quæ ipse maximi facit; condemnabas, quæ probat; laudabas, quæ damnat; neque voluisti ullam tuis pacem esse cum illo. Jam cum indiges eo, ipse te tractat simili modo: priusquam te cruci affigant, pro confortatione porrigit tibi myrrham cum felle; jam jam expiraturus, præbet acetum, ut, quem odisti in vita, acerbum experiaris in morte. Tam infensum & crudelem tibi se exhibet, ô superna Dulcedo!

*Christo
cum mundo
nihil com-
mune.*

III. O Divina & æterna Sapientia! nec in nativitate, nec in vita, nec in morte voluisti cum mundo habere pacem, aut quidquam commercii, neque ille tecum, qui te morientem & sibi valedicentem sic tractat. Maledicta igitur cæcitas mea! éstne possibile, ut servierim illi, & ei desideria ac tempus vitæ meæ impenderim? Propter ipsum perdidisti verum gustum rerum, propter ipsum internæ dulcedines tuæ mihi videbantur fel & acetum, propter ipsum dimisi conversationem tuam, & vanitatem gustando, tuas judicavi amaras. O infinita Misericordia! quàm multa sunt, quæ mihi condones? Sis benedictus, quòd detineas terram, ne mihi dehiscat! diabolos, ne me abripiant ab oculis tuis! quia tam impudenter commutavi dulce amaro, vitam morte, veritatem mendaciis, te salutem animæ meæ Mundo pleno miseriis, & inimico tuo, qui tam indignè te tractat.

IV. Bene intelligo, Divine Magister, quòd ea damnes, quæ hactenus amavi extra te: & ostendis mihi tuo tanto impendio, res mundi fel & acetum esse his, qui noverunt tuam dulcedinem. Si tu, mi Jesu, es tota bonitas, tota misericordia, tota dulcedo, quid aliud sapit, ubi tu non es? Parce, Jesu, compa-
tere debili & corrupto meo stomacho: sana meam animam, ut mundus posthac sit mihi, qualis tibi semper fuit. Per hanc lethalem sitim, per hoc fel & myrrham, per acetum, quod bibisti, rogo te, Deus & Salus meæ, ut eximas ex hoc miserabili corde
amo-

amorem & gustum mundi, & omnium rerum ejus: sit ille mihi crucifixus, & ego illi. Non sit pax inter nos duos: agnoscam illum esse verum venenum animæ meæ, & ille me tradet ut hostem. Et quia tu, Domine, voluisti sumere hunc haustum, ut amorosa viscera tua, ad quæ non penetrârunt flagella & clavi, cruciarentur illo, ne quidquam esset, quod non affligatur pro me; fac in me hanc mutationem, ut in te solo inveniam gustum, amem te solum, & quidquid tu non es, mihi videatur amarum: quia tu es superna dulcedo, perfecta suavitas, & purus amor hujus animæ.

V. Et quid magnum est, ô bone Jesu! si non habeam gustum, nisi in amore ac servitio tuo, cum tu inter summos dolores non recusaveris bibere potum tam acerbum, & quasi recenti aqua sitim extinxisses, & abluisses omnem dolorem, & respirâsses, gratulabundus dixisti: *Consummatum est*: jam possum liberè redire ad Patrem, siti patiendi expleta. Quare ô Deus meus! non habeo hunc gustum in te, ac rebus tuis? quare non gratus est mihi tempus vitæ, quo patiar aliquid pro te, & in obsequio tuo? Totus in omnibus es amorosus: ubique ostendis verè paterna viscera, studiosa meæ salutis. Adoro te, Domine: laudo hunc amorem & curam, infinitas gratias ago pro gustu, quem habes in benefaciendo mihi. Sit hic gustus tibi pro medio, ut ab isto corde tollas omne frigus, & omnem tepiditatem in tuo servitio, faciâsque me perfectum imitatore tuum, & ut sim servus perpetuus tuæ voluntatis & amoris.

Æ R V M N A L.

Christi Agon & Mors.

L.

Ixit Christus Dominus noster in hac peregrinatione, triginta tres annos, ac tres menses, à nativitate usque ad mortem: sed à conceptione & incarnatione triginta quatuor annos: quos omnes à primo instanti traduxit in continuis & magnis ærumnis. Etenim annos infantie propter Herodis persecutionem transegit in Ægypto extra patriam;

Tota vita Christi plena fuit ærumnis.